

Van Washington naar Gent

Eugène J. Martin (1938 Washington D.C.) stelt in en om Washington tentoon sedert 1959. Hij is een van de «Seven American Artists» geïnterviewd door D.H. King, 1985, University of North Carolina. Waarom, voor het eerst in Europa, toont hij precies te Gent (tot 11 februari in Gallery Michel Rooryck) naast enkele grote vroege doeken zijn kleine formaten, hel gekleurde schilderijtjes, uiterst fijne zwart-wit tekeningen en een schitterende reeks inkttekeningen?

De uitzonderlijke aangelegenheid hebben we te danken aan zijn huwelijk met Suzanne Frederiq, kleindochter van de schrijfster Susanne Lilar en dochter van kunsthistoricus Marie Frederiq-Lilar. Gent en Vlaanderen zijn aangetrouwde grond. Maar zijn kunst wekt geen enkel ogenblik een suggestie van afstand, wat inspiratie en omgeving betreft.

De kordate, uitgesproken maar nooit schreeuwerige kleur, de monumentaliteit van compositie en abstract vormenspel binnennin het kleine formaat, zijn in de eerste indruk de opvallendste eigenschappen. Kijkt men rustiger van dichterbij, dan valt de uiterste finesse op van het zwart-wit. Ook sprankelende plastische fantasie in de abstracte stilering en in het creatief werk met lijnen, vlakken, volumes, kleur.

Overal staat de mens in beeld

(met uitzondering van een landschap, dat door de mens is getekend). Een overheersend beschouwende blik, begaan met het mens-zijn in het algemeen, is zeer duidelijk, overal en inspirerend, aanwezig.

Wat niet wegneemt dat E.J. Martin in de eerste plaats een vormmaker is. Geen denker die pas daarna vormen geeft aan zijn zachte, kritisch blijmoedige levensfilosofie. In alle stadia ligt een sterke creatieve inspiratie aan de oorsprong van de visuele fantasie. Het ambachtelijk werk is de prikkel voor humor, ironie en beschouwing. Men merkt dit misschien wel het best in de reeks inkttekeningen achteraan in de zaal, zwart met hier en daar aanduidingen van blauw en bruin. Het zijn allemaal bewegende verschijningen op straat, die in de voorstelling types geworden zijn en langs fantastische kronkels iets willen zeggen over de maatschappij en menselijke illusie. Enkele titels: «A Poor Performance», «Theatre», «Toy Philosopher», «A Coupon Society», of elders, verspreid in de grote zaal «Nobody nr. 2» of «Please Stop». De prijzen zijn matig gehouden.

Michel Rooryck Gallery, Korte Meir 13, van donderdag tot zaterdag van 11u. tot 19u., op zondag van 11u. tot 13u. Tot 11 februari, 25.70.50.

N. VERSCHOORE

FROM WASHINGTON TO GHENT

Eugene J. Martin (1938 Washington D.C.) exhibits in and around Washington since 1959. He is one of the "Seven American Artists" interviewed by D.H. King, 1985, University of North Carolina. Why, for the first time in Europe, does he precisely exhibit in Ghent (until 11 February in Gallery Michel Rooryck) next to some earlier big canvasses, smaller formats, strongly colored paintings, extremely fine black and white drawings, and a remarkable series of pen and ink drawings ?

We owe this extraordinary circumstance to his wedding with Suzanne Fredericq, granddaughter of the writer Suzanne Lilar and daughter of art historian Marie Fredericq-Lilar. Ghent and the Flanders are grounds related to marriage. But his art doesn't evoke at any time a suggestion of distance with regard to inspiration and form giving.

The resolute, honest but never screaming color, the monumentality of composition and abstract formplay within the small format, are at first impression the most striking traits. If one looks in tranquility somewhat closer, then the extreme finesse of the blacks and whites stand out. Likewise, the sparkling plastic fantasy in the abstract composition and in the creative work with lines, surfaces, volumes, color.

Everywhere there is image of man (except in a landscape, drawn by man). A dominant contemplative glance pitying mankind in general, is, everywhere and inspiringly, very distinctly present.

What doesn't take away that E.J. Martin is in the first place a creator of forms. No thinker who only afterwards gives form to his gentle, critically joyful philosophy of life. In every stage, a strong creative inspiration lies at the origin of the visual fantasy. The skillfull work is a prickle for humor, irony and contemplation. We notice this perhaps best in the series of ink drawings in the back of the gallery, blacks interspersed with blues and browns. They are all moving figures in the street; in the representation they become types wanting - along fantastic twists - to say something about society and human illusion. Some titles: "A Poor Performance", "Theatre", "Toy Philosopher", "A Coupon Society", or else, scattered in the large room "Nobody nr, 2" or "Please Stop". The prices are kept moderate.

N. VERSCHOORE